

בע"ח (קריות) 59434-02-17 - ג ג נ' מדינת ישראל

בע"ח (קריות) 59434-02-17 - ג ג נ' מדינת ישראל לשלום קריות

בע"ח (קריות) 59434-02-17

ג ג

ג ג ד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

[22.03.2017]

כבוד השופט יוסי טורס

החלטה

לפני בקשה לקבלת חומר חקירה בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ.

- נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של איומים כלפי אשתו. האירוע מושא כתב האישום התרחש לפי הנטען ביום 14.2.17. אין מחלוקת כי במסגרת מסירת התלונה בגין אירוע זה, הזכירה המתלוננת אירוע נוסף במסגרתו טענה שהמבקש ניסה לתקוף אותה בנוכחות זוג חברים מספר שבועות קודם לכן. המבקש הכחיש אירוע זה, וכך גם זוג החברים ומשכך לא כלל כתב האישום אירוע זה.
- בקשה זו עוסקת בתלונה נוספת שהגישה המתלוננת ביום 30.12.16. תלונה זו היא הראשונה מבחינה כרונולוגית והתיק שנפתח בעניינה נסגר בעילה של חוסר ראיות (להלן - "התלונה הראשונה"). המבקש טוען כי תלונות המתלוננת נגדו הן עלילה שמטרתה רצונה להתגרש ממנו וכי התלונות כרוכות האחת בשנייה. לאור כך, סבור המבקש כי מדובר בחומר חקירה רלוונטי שיוכל לסייע לו בהגנתו.
- המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי אין מדובר בחומר חקירה כלל. לגופו של עניין נטען כי המבקש לא יוכל להסתייע בחומר זה שכן אין בו ללמד על נטייתו של המתלוננת להתלונן תלונות שווא, אלא דווקא להיפך. בעניין זה נטען כי "אולי עילת הסגירה לא מדויקת".
- לאחר שעיינתי בתיק החקירה מושא כתב האישום שהוגש נגד המבקש וכן בתיק החקירה מושא התלונה הראשונה, סברתי כי ראוי להעביר לידי ההגנה מספר מסמכים מתיק החקירה מושא התלונה הראשונה. אפרט עמדותי בקצרה.

5. אין מחלוקת בין הצדדים כי מסגרת הדין היא בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ. בעניין זה נקבע לא אחת כי תיק חקירה סגורים יכול ויחשבו כחומר חקירה רלוונטי אשר נאשם רשאי לעיין בו לצורך ניהול הגנתו (ראו: בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (3) 625; בש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שלוה שימשלווילי (15.8.13); בש"פ 3099/08 דוד אברהמי נ' מדינת ישראל (23.2.09); בש"פ 5766/10 נפע נ' מדינת ישראל (2.9.2010)). לעמדה נוגדת הנסמכת על האמור בחוק המרשם, ראו: בש"פ 1408/14 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.14)). אומר כבר עתה שענייננו שונה מזה שנידון בבש"פ פלוני הנ"ל, שכן שאין מדובר בבקשה לעיין בתיק סגור בו נחקר המתלונן כחשוד, אלא בבקשה לעיין בתיק סגור בו נחקר המבקש כחשוד בשל תלונת אותו מתלונן.
6. הסמכות להורות על מסירת החומר, או פרפראזה ממנו, קיימת אפוא. השאלה היא אופן הפעלת שיקול הדעת. בעניין זה נקבעו מספר שיקולים שעל בית המשפט להביא בחשבון ובהם: האם החומר נכלל מלכתחילה בתיק החקירה; מהי מידת הרלוונטיות שלו לאירוע בגינו עומד המבקש לדין; האם מדובר בחומר חדש או ישן - בזיקה לרלוונטיות שלו ולמשאבים שיש להשקיע לאיתורו; והפגיעה שתגרם לצד ג' בשל חשיפת החומר.
7. בחינת פרמטרים אלו, מביאה למסקנה כי נכון להורות על העברת מקצת מחומר החקירה לדיי ההגנה. המתלוננת הגישה מספר תלונות נגד בעלה (המבקש) בתוך פרק זמן קצר. כל התלונות הן פרי מערכת יחסים עכורה בין הצדדים. משכך, קשה להלום טענה שאין מדובר בתלונות הכרוכות האחת בשנייה ולראיה שהמתלוננת פתחה את תלונתה ביום 15.2.17 באזכור התלונה מיום 30.12.16 כמסמלת את תחילת שרשרת האירועים.
8. אציין עוד שפיצול הנושאים לשני תיקים שונים הוא במידה לא מבוטלת מקרי. לו הייתה המתלוננת מגישה תלונתה במאוחד בגין שלושת האירועים, ולא רק בגין השניים האחרונים, ממילא היה נכלל החומר המבוקש במסגרת תיק חקירה זה (כפי שנכלל החומר בגין התלונה השנייה כרונולוגית שלא הבשילה לכדי אישום). כמו כן, לא מן הנמנע שבשל דברים שיפורטו בהמשך (בסעיף 10), תובע אחר היה מחליט - בעקבות התלונות המאוחרות - לפתוח מחדש את תיק החקירה מושא התלונה הראשונה (ראו: בג"צ 844/86 דותן נ' היועמ"ש, פ"ד מא(3) 219) ואולי אף לסבור שיש בו די לצורך הגשת אישום, שאז ברי שמדובר היה בחומר חקירה רלוונטי.
9. שיקול נוסף לתמיכה בזכותו של המבקש לעיין בחומר הוא שמדובר בתיק חקירה סגור, בו הוא עצמו החשוד. נתון זה מעצים את זיקתו לחומר החקירה ואת זכותו לעיין בו (ראו: בג"צ 10271/02 אברהם פריד נ' מדינת ישראל (30.7.06)). הדברים יפים שבעתים כאשר מדובר באותו מתלונן בכל המקרים, שאז מתעצמת גם עילת הרלוונטיות בנוסף לזיקה לחומר.
10. עם זאת, עיון בחומר שבמחלוקת אינו מלמד באופן מובהק על תרומה אפשרית להגנה, חרף סגירת התיק. אדרבא, אפשר והמסקנה ההפוכה היא הנכונה ואעיר כי אכן יש ממש בטענת ב"כ המאשימה, שמא עילת הסגירה שצוינה אינה זו שנכון היה לבחור. כך או כך, קיימת רלוונטיות מסוימת לחומר, בשל ההקשר הכולל וסמיכות הזמנים ואף אם קשה לראות כיצד יוכל המבקש להסתייע בחומר להגנתו, אין חקר הרי לתבונתו של סנגור מוכשר ומשכך, נכון להעדיף את זכותו של המבקש להליך הוגן.
11. אל מול שיקולים אלו, אין למצוא נתון התומך בהימנעות ממסירת החומר. אין לראות פגיעה כלשהי בצד ג', שהרי מדובר בתיק נגד המבקש עצמו. אינני רואה פגיעה אפשרית במתלוננת באם יועבר החומר וברי שאם הייתה מתקבלת החלטה להעמיד לדין את המבקש בגין תלונה זו, ממילא היה החומר עובר לעיונו. אין גם כל טיעון בדבר הכבדה כלשהי שתגרם למאשימה שהרי החומר מצוי ברשותה. אין גם טענה בדבר פגיעה באינטרס ציבורי או חקירתי כלשהו.
12. לא התעלמתי מהכלל בדבר סופיות תשובותיו של עד בנושאים צדדים. מובן שאין לראות בהחלטתי אישור להתיר למבקש לנהל "תיק בתוך תיק". נושא זה יהיה מסור לשיקול דעתו של בית המשפט שבפניו נשמע התיק והחלטתי עוסקת אך בשאלה אם ראוי לאפשר למבקש לקבל לידיו את תיק החקירה בגין התלונה הראשונה ותו לא.
13. לאור כך, באיזון הכולל, ראוי לדעתי להעביר לעיון המבקש מספר מסמכים מתיק החקירה. עם זאת אין מדובר במלוא המסמכים אלא בהודעות המצויות בתיק ובדו"ח הפעולה. יתר המסמכים אינם יכולים לסייע בהגנת המבקש כלל ולא ראיתי להעבירם לעיונו מקום בו מדובר בתיק סגור.
14. חומר החקירה מצוי בלשכתי והמאשימה מתבקשת לסור לקבלו בתיאום עם המזכירות. להמציא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ז, 22 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.